

BARÁTI HADSEREGEK TORNÁJÁN

Az elmúlt hetekben rendezték meg a Baráti Hadseregek II. Kézilabda Spartakiadját Leningrádban, amelyen a Magyar Néphadsereg válogatottja is résztvett.

Munkatársunk felkereste Rózsa László ezredes elvtársat, a Néphadsereg válogatott csapatának vezetőjét és megkérte, hogy észrevételeit közölje Híradónk olvasóival.

- Milyen volt a színvonal és az érdeklődés a játékok iránt?

- Amióta a Baráti Hadseregekben a kézilabda, mint labdajáték a harckiképzést oly nagyszzerűen szolgálja, két évenként a Baráti Hadseregek Sportbizottsága kézilabda Spartakiadót rendez. A most megrendezett tornán a következő csapatok vettek részt:

Csehszlovákia /"Dukla" csapatára épült/
Románia /"Steaua" csapatára/
Bulgária /"CDNA" csapatára/
Szovjetunió /"CSZKA" csapatára/
Kína /"Augusztus 1" csapatára/ és a
Magyar Néphadsereg, mely a "Honvéd" csapatra épült.

A színvonal felért egy Európa Kupa döntővel, mert a csapatok többsége országuk válogatottjában is szerepel. Sőt, a Dukla és a Steaua teljesen azonos volt a Budapesten megrendezett "Duna kupa" döntőjében résztvett csapatokkal.

A mérkőzések iránt nagy volt az érdeklődés, sajnos a tornát egy leningrádi katonai akadémia sportszarnokában rendezték meg, ahová 2000-nél több néző nem fért be s így legalább annyian kivülmaradtak.

Mint ismeretes, a Spartakiadót a Csehszlovák hadsereg válogatott csapata nyerte meg érdemelten, mivel a döntőben 14:10 /8:4/-re legyőzték a román Hadsereg válogatottját. Ez a mérkőzés igazi propagandája volt a kézilabdának, mindent lehetett látni, szervezett védekezésből villámgyors támadást. A közönség igen tárgyilagos volt és a nagyszzerű játékot sok taps kísérte.

A harmadik helyen a Szovjet Hadsereg válogatott csapata végzett, amely a Csehszlovák csapattól 24:18-ra és a Románia csapatától pedig 19:17-re kapott ki. Erőteljes a játékuk, de labdakezelésük és technikájuk még nem korszerű. Sajnos, első mérkőzésünk a szovjet csapat ellen volt és a kapusok közötti különbség miatt 24:20 /14:10/ arányban vereséget szenvedtünk.

A Magyar Néphadsereg válogatott csapata a negyedik helyen végzett. A csehszlovák válogatottól megérdemelten kaptunk ki 21:17-re, mert csapatunk körülményesen, lassan játszott és az átlövőink rossz napot fogtak ki. A román Hadsereg válogatott ellen csapatunk igen lelkesen és jól játszott. Az első félidő 6. percében már 4:0-ra vezettünk és 7:6-ra meg is nyertük a félidőt. Ezután, nem tudom miért, mindent középen akartak csinálni, amit az ellenfél könnyen háritott és nyert egy helytelen taktikát játszó magyar csapat ellen.

Mintahogy említettem, a Kínai Néphadsereg együttesét az "Augusztus 1" csapata alkotta. Meg kell hagyni, nagyszzerűen játszottak. Alig két éve kezdtek el kézilabdázni /kosárlabdáztak/ s labdatechnikájuk máris nagyon jó, igen jól cseleznek és példás a fegyelmük. Átlövőjük még nincs, de gyakori betörésük a falba igen eredményes, mert lövéseik szinte védhetetlenek. Ha egyik játékosuk ront, mindjárt biztatják, veszekedést vagy vitát nem látni náluk. A nagyobb mérkőzéseket filmre is vették, mert sokat kell még tanulniuk, így mondták.

Az eredményeik is bizonyítják, hogy a jövőben számolni kell a kínai kézilabdásokkal. A bulgár csapatot 22:7-re verték, a szovjet csapattól 28:22-re kaptak ki. A mi válogatottunktól ugyan 23:18-ra kikaptak, de a II. félidőt a kínai csapat nyerte meg, 10:6-ra.

- Milyenek voltak a játékezetők? - es volt a következö kérdésünk:

- A mérkzések - mondta Róssa elvtára - a csehszlovák Dolezsál, a román Pelengija a szovjet Szuszlov és a magyar Keszthelyi vezették. Nem vallottunk szégyent Keszthelyi sporttára játékezetésével, mert mind Leningrádban, mind Tbilisziben közmegeledésre vette a rábizott két döntö mérkzést. A többi játékezetö müködésében elsöcsorban az elöny-szabály alkalmazásánál merültek fel hiányosságok.

- Milyen tapasztalatokat szereztek Tbilisziben?

- Gruziában a kézilabda /férfiaknál/ a labdarugás után a legnépszerűbb labdajáték. A Szovjetunió bajnokcsapata a Tbiliszi főiskolás Burevesztnyik együttes, mely meghívta a Bolgár, Kína és a Magyar Néphadsereg válogatott csapatait egy tornára. A mi csapatunk döntö mérkzést a vendéglátó Burevesztnyik csapata ellen játszotta, amelytöl 26:19 /11:10/ arányban vereséget szenvedett. Csapatunk elég jól kezdett, söt 8:4-re vezetünk is, de a II. félidőre játékosaink elfáradtak és így nagyszerü átlövökkel rendelkező ellenfelünk símán győzött. A harmadik helyen Kína csapata végzett, mivel a bolgár csapatot 18:11-re megverte.

- Milyen észrevételei vannak a magyar csapat játékaról és játékosairól?

- Nehéz válaszolnom erre a kérdésre, mert jómagam is aktív játékos voltam és ma is szerelmese vagyok a kézilabdának. De megpróbálok. Ezt a két tornát egy nehéz bajnoki szezon után rendezték meg. Sajnos, a csapat kulcsembere, Adorján nem vett részt a mérkzésen. Igaz viszont, hogy másik három hadsereg játékoskal kiegészítették a csapatot, s ezért többet vártam tőle. Nem a helyezéstől, a játéktől. Elvesztettek mérkzéseket, mert az ellenfél ellentámadásakor - különösen ha azok gyorsak voltak - nem tudták védekezésük meg-szervezni.

Egyes játékosok lassuak voltak /Fenyő, Moór, Szalai/. Nem mertek vállalkozni átlövésekre /Vigh/. Nem ismerték fel a kínálkozó helyzeteket /Braunsteiner/. Gyenge a különböző helyzetekből a csuklóból való lövés. A játékot fel kell gyorsítani, futás közben biztos labda átadásokra kell törekedni, erőteljes és önbizalommal teli átlövöket kell nevelni.

Véleményem szerint erre van lehetőség, csak a játékosokkal egyénileg kell foglalkozni, maguknak a játékosoknak is segíteni kell egymáson, - pl. ha valamelyik hibát követ el, - nem szabad mindjárt veszekedni, mert az a csapat hátrányára van. A kapusokat meg kell tanítani hosszú, de biztos kidobásokra. A csehszlovákok Skvarana nevü kapusa a mi Tószegi kapusunknak a sáját kapujából is gölt tudott dobni.

Összefoglalva az elmondottakat, ez a torna jól szolgált a népek, hadseregek és a kézilabda sportolók közötti barátságot. Sokat tanulhattunk egymástól. A csapatok többsége megfelelő taktikai fegyelemmel játszott, s ahol ez nem volt meg, ott a játékosok vesztésként hagyták el a pályát. A mi csapatunk nem vallott szégyent. Mérkzéseink, - a fent említett hiányosságok ellenére - tetszetek a közönségnek. S nemcsak a pályán, azon kívül sem volt a játékosok magatartásában semmi kifogásolni való, söt öregbítette a magyar sport jó hírnevét.

Szeretném, ha a szakvezetés is felhasználná az ott látottakat és hasznosítaná a Honvéd csapatánál.

Róssa Pál